

סתם סוד אסור, לא הריסות

ולא ידעתי

בְּעֶרְבִי הָרֵאשׁוֹן הִמַּת הַנֶּחַ
בִּינִינוּ עַל שְׁלֶחַן, חוֹר וְרוֹ.
גּוֹפּוֹ שֶׁכָּב בְּרֻטֵּב הַיָּרֵד,
כִּמְעֵט שָׁלֹם, בּוֹהֵק וְקִטּוּעַ רֹאשׁ.

מֵעֵבֶר לְשֶׁלֶחַן רָאִיתִי סְלִיל
עֵשֶׂן שְׁלֹא עֵטֶף אֶז אֶת כָּלִי,
עֵשֶׂן שֶׁעוֹד הָיָה לִי זֶר וְלֹא
יָדַעְתִּי מָה יֵשׁ בְּכַחוֹ לְשַׁלֵּל,
וְאֵיךְ אוֹתוֹ מִבֶּט כִּמוֹ מְבַדָּח
נִרְאָה יְדִידוֹתִי וְחֵם כָּל כָּה,
אֲבָל הַתַּחֲלִיל כָּבֵד לְהוֹלִיךְ שׁוֹלֵל,
וְלֹא יָדַעְתִּי מָה בִּי מְקַלֵּל.

עַד תָּם הָעֶרֶב נִשְׁאַרָה אֲדָרָה
שְׁבוּרָה שְׁלֹא יָדַעְתִּי מָה אָמְרָה.

1.

בְּאַפְרִיקָה הִיא רָצָה אַחֲרָיו, אָבֵל הִיטָה
כָּבֶד מִתָּה – אֵיךְ אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת בְּלִי רֹאשׁ עַל הַצֹּאֵר? –
הָיוּ רֵיחוֹת שֶׁל אֲדָמָה שְׂרוּפָה, פָּחַם וְדָם,
נוֹצוֹת תְּלוּשׁוֹת הִתְעוּפָפוּ, אָמְרוּ לוֹ שְׁמַתָּר

לְהִסְתַּכֵּל, אִם הוּא רוֹצֶה. הָאִישׁ עִם הַסִּכִּין
פָּרִץ בְּצָחוֹק וּבְאֹוִיר הָיוּ אַדִּים, הַחֵם
עָלָה בְּהֶבֶל מִתְאַבֵּךְ, הִיא רָצָה – רָצָה – כִּי
רִגְלֶיהָ לֹא יָדְעוּ – אָבֵל לֹאן רִגְלָיו לֹקְחוֹת

אוֹתוֹ? עֵינֵי הָעֶפֶר שֶׁשָּׁכַב בְּדִיר בְּרִקּוֹ
בְּאַפְרִיקָה, רִגְלָיו מְקַפְּלוֹת תַּחְתָּיו הוּא לֹא
יָכוֹל לְהִתְרוֹמֵם (הֵילֵד מִבִּקֵּשׁ: "תִּקְוָם!")
כָּמוֹ קִטְרֶת, כָּמוֹ הֵלָה חֲמָה מְסַתְּלָסְלִים קוֹלוֹת
צִינִץ, צִפְצוֹף, זְמִזְמוֹ הוֹמִים כְּשֶׁהוּא מַחְלִיט לְרֹאוֹת
לֹאן כָּלֶם הֵלְכוּ כְּשִׁשׁוּחִטִּים תְּרַנְּגוֹלוֹת.

קירות הבית, הרצפה, המדרגות חֲרָקוּ
השקט לא דָּמָם, היוּ בוֹ רֶחַשׁ וּתְנוּעָה,
וְאַפְלוּלִית-עֲלִית וְרִיק, לֹאֵן כָּלֶם הִלְכוּ?
וּמִי שׁוֹמֵר עָלָיו עֲכָשׁוּ? הֵילֵד לֹא רָאָה

בבית אף אחד, כָּלֶם הִלְכוּ? (הראש נפל
והתגלגל, השאיר מַשְׁעוֹל שֶׁל דָּם, היא לא יכלה
לרצות או לְסַרֵּב, אֲבָל בְּכָל זֹאת היא רִדְפָה –)
אך לא, הוא לא לָבַד, כִּי הוא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ

שֶׁל מִישָׁהי בוכה בַּעֲלִית הַגָּג, מַעַל
הַמַּעֲקָה שְׁנֵי הָרָאשִׁים נָעִים בְּמִין תְּזוּזִית,
עֵינֶיהָ עֲצוּמוֹת, אֲבָל אֲבִיו, בְּלִי שְׁנִשְׂאָל,
קוֹרֵץ וּמַחֲיָה לֵילֵד, כְּלוּם כָּבֵר לֹא יִזְיֵק
לָהּ! וּמִסְמֵן לוֹ שְׁחֻבָּה לְשֹׁמֵר עַל סוּד,
סֶתֶם סוּד קָטָן, סֶתֶם סוּד אֲסוּר, סֶתֶם סוּד, לֹא הִרִיסוֹת.